

สารนิพนธ์เรื่อง	มาตรการทางกฎหมายในการป้องกันการทารุณกรรมสัตว์ซึ่งกระทำโดยกลุ่มบุคคลหรือนิติบุคคล
คำสำคัญ	ป้องกันการทารุณกรรมสัตว์/การทารุณกรรมสัตว์โดยกลุ่มบุคคล/การทารุณกรรมสัตว์โดยนิติบุคคล
นักศึกษา	ชญพงศ์ แววงสา
อาจารย์ที่ปรึกษาสารนิพนธ์	รองศาสตราจารย์ ดร.ยศศักดิ์ โกศัยกานนท์
หลักสูตร	นิติศาสตรมหาบัณฑิต กลุ่มวิชากฎหมายอาญาและกระบวนการยุติธรรมทางอาญา
คณะ	นิติศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีปทุม
พ.ศ.	2559

บทคัดย่อ

สารนิพนธ์นี้มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาและวิเคราะห์ในส่วนของพระราชบัญญัติป้องกันการทารุณกรรมและการจัดสวัสดิภาพสัตว์ พ.ศ. 2557 ในปัญหาการกระทำซึ่งเป็นการทารุณกรรมสัตว์ที่ได้มีการกระทำโดยกลุ่มบุคคลหรือนิติบุคคล รวมทั้งศึกษาถึงความบกพร่องต่างๆของกรณีที่พระราชบัญญัตินี้ในมาตรการสำคัญที่ควรกำหนดเพิ่มเติมเพื่อคุ้มครองสัตว์มิให้ถูกทารุณกรรมและเพื่อให้สามารถที่จะแก้ไขปัญหาการทารุณกรรมสัตว์อย่างมีประสิทธิภาพ โดยการศึกษาแนวคิด ทฤษฎี และหลักเกณฑ์ต่างๆ ที่เกี่ยวข้องทั้งในประเทศไทย และในต่างประเทศอันได้แก่ประเทศออสเตรเลีย ประเทศญี่ปุ่น ประเทศฟิลิปปินส์ และประเทศสหรัฐอเมริกา ทั้งนี้เพื่อนำมาศึกษา วิเคราะห์ และเปรียบเทียบ เพื่อนำมาปรับใช้ในกฎหมายที่เกี่ยวกับการป้องกันการทารุณกรรมและการจัดสวัสดิภาพสัตว์ของประเทศไทยให้มีรูปแบบที่ในการลงโทษที่เหมาะสมกับความร้ายแรงของการกระทำความผิด ตลอดจนเพื่อเป็นการแก้ไขต้นเหตุแห่งปัญหาการกระทำอันเป็นการทารุณกรรมสัตว์ที่แท้จริง

ในทางการศึกษาพบว่า พระราชบัญญัติป้องกันการทารุณกรรมและการจัดสวัสดิภาพสัตว์ พ.ศ. 2557 ที่ใช้บังคับอยู่ในประเทศไทยในปัจจุบันนั้น ยังไม่มีการบัญญัติถึงบทลงโทษและบทลงโทษโดยเฉพาะ รวมถึงมาตรการอื่นๆในการแก้ไขปัญหาการทารุณกรรมสัตว์ซึ่งกระทำโดยกลุ่มบุคคลหรือนิติบุคคล จึงเห็นสมควรที่จะแก้ไขเพิ่มเติมมาตรการในพระราชบัญญัติป้องกันการทารุณกรรมและการจัดสวัสดิภาพสัตว์ พ.ศ. 2557 เพื่อที่จะสามารถแก้ไขปัญหาการกระทำอันเป็นการทารุณกรรมสัตว์ของนิติบุคคลหรือกลุ่มบุคคลได้อย่างมีประสิทธิภาพอันได้แก่ การบัญญัติเพิ่มเติมบทลงโทษทั้งในด้านโทษปรับและโทษจำคุกให้เพิ่มขึ้นมากกว่ากระทำความผิดฐานทารุณ

กรรมสัตว์ซึ่งกระทำโดยบุคคลเพียงคนเดียว รวมทั้งควรเพิ่มเติมบทลงโทษทั้งจำทั้งปรับแก่กลุ่มบุคคลที่กระทำความผิดฐานทารุณกรรมสัตว์ด้วย และควรเพิ่มเติมบทลงโทษปรับแก่นิติบุคคลให้สูงขึ้นกว่าการกระทำความผิดฐานทารุณกรรมสัตว์ที่กระทำโดยบุคคลธรรมดา รวมทั้งการกำหนดให้ผู้แทนของนิติบุคคลดังกล่าวก็ควรที่จะมีความรับผิดชอบร่วมกับนิติบุคคลด้วย โดยเฉพาะโทษดังเช่นที่บุคคลธรรมดาได้กระทำความผิดดังกล่าว ซึ่งก็คือ โทษจำคุก อันเป็นการรับโทษเพิ่มเติมนอกเหนือไปจากโทษปรับที่นิติบุคคลนั้นต้องรับผิดชอบตามบทบัญญัติเฉพาะในฐานะผู้แทนของนิติบุคคลนั้นด้วย ซึ่งจะทำให้พระราชบัญญัติดังกล่าวนี้มีบทลงโทษที่เหมาะสมต่อสภาพความร้ายแรงแห่งความผิดที่บุคคลได้กระทำ ทั้งนี้ในส่วนมาตรการอื่นนอกเหนือไปจากโทษปรับและจำคุกนั้นพบว่า ควรที่จะมีการเพิ่มเติมมาตรการในการมีคำสั่งเกี่ยวกับการคุมครองหรือการริบสัตว์ที่ถูกทารุณกรรม, มาตรการในการประเมินและรักษาอาการทางจิตของผู้กระทำความผิด, มาตรการในการบริการสังคม, มาตรการในการคุมประพฤติ, มาตรการในการกำหนดค่าใช้จ่ายระหว่างดำเนินคดี และมาตรการในการเยียวยาความเสียหายแก่ผู้เป็นเจ้าของสัตว์ ซึ่งถือได้ว่าเป็นตัวเลือกอย่างหนึ่งให้ศาลสามารถใช้ดุลพินิจในการที่จะนำมาตรการเหล่านั้นมาใช้เพื่อความเหมาะสมในแต่ละคดีได้

THEMATIC TITLE	LEGALISSUES MEASURES FOR THE PREVENTION OF CRUELTY TO ANIMALS FROM COMMITTED BY GROUP PERSON OR JURISTIC PERSON.
KEYWORD	PREVENTION OF CRUELTY TO ANIMALS / CRUELTY TO ANIMALS FROM GROUP PERSON / CRUELTY TO ANIMALS FROM JURISTIC PERSON
STUDENT	TANPONG WAEWSA-NGA.
THEMATIC ADVISOR	ASS0C.PROF.DR. YOTSAK KOSAIYAKANON
LEVEL OF STUDY	MASTER OF LAW CRIMINAL LAW AND CRIMINAL JUSTICE ADMINISTRATION.
FACULTY	FACULTY OF LAW SRIPATUM UNIVERSITY.
YEAR	2016

ABSTRACT

The aim of this dissertation is to study and analyse the Prevention of Cruelty to Animals and Animal Welfare Act 2014 (B.E. 2557) related to the problem of animal maltreatment committed by groups of persons and juristic persons. This dissertation also demonstrates some drawbacks of this act and offers some recommendations that should be added to protect animals from cruelty. In order to do this, studying ideas, theories, and regulations relating to this area is required. The methods are to research into information in Thailand and other countries, such as Australia, Japan, Philippines, and United states of America in order to compare ideas, theories, and regulations with these countries. After that, this dissertation will suggest ideas that can apply to the Prevention of Cruelty to Animals and Animal Welfare Act 2014 (B.E. 2557) to form appropriate punishment and to solve the root of the animal maltreatment.

This dissertation argues that the Prevention of Cruelty to Animals and Animal Welfare Act 2014 (B.E. 2557) has no specific offence code or penalty for wrongdoers. Moreover, there is no measures to resolve animal maltreatment committed by groups of persons or juristic persons. Hence, it is submitted that this act should be amended to deal with the problems of animal abuse committed by juristic persons or groups of persons. For instance, the penalty of animal abuse committed by them should be more serious, compared with individuals. Furthermore, heavier

punishment should be added in the act. Fine penalties for juristic persons committing animal abuse should be heavier than the penalties for individuals and authorized officer on behalf of the juristic person should be responsible for the action of juristic persons. Furthermore, it is argued that the authorized officer on behalf of the juristic persons can be sentenced to be in prison as individuals committing animal abuse. This leads to proportional punishment in this act.

กิตติกรรมประกาศ

สารนิพนธ์ฉบับนี้นั้นสามารถที่จะทำให้สำเร็จลุล่วงไปได้อันเนื่องมาจากความกรุณาของ รองศาสตราจารย์ ดร.ยศศักดิ์ โกศัยกานนท์ ที่ได้สละเวลาในการทบทวนเป็นที่ปรึกษาสารนิพนธ์ โดยให้ความรู้ คำแนะนำ ตลอดจนการตรวจสอบแก้ไขความเรียบร้อยในการจัดทำเนื้อหาของสารนิพนธ์เล่มนี้ รวมทั้งท่านอาจารย์ ดร.สุธี อยู่สถาพร และท่านผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ธานี วรรณภักดิ์ ที่ได้ให้เกียรติเข้าทำหน้าที่ประธานคณะกรรมการ และกรรมการในการสอบสารนิพนธ์ฉบับนี้

ขอขอบคุณเหล่าสัตรีทั้งหลายที่ได้เป็นแรงบันดาลใจแก่ผู้เขียนในการศึกษาค้นคว้าปัญหาที่เกิดขึ้น รวมทั้งแนวทางแก้ไขเพื่อคุ้มครองสวัสดิภาพสัตรี ทั้งนี้ผู้เขียนมีความหวังอย่างยิ่งว่าสารนิพนธ์ฉบับนี้จะเป็นคุณประโยชน์ต่อการคุ้มครองสวัสดิภาพสัตรีให้ดียิ่งขึ้นในภายภาคหน้า

ขอกราบขอบพระคุณบิดา มารดา และบุคคลทุกคนในครอบครัวที่ให้โอกาสผู้เขียนได้ทำการศึกษาเล่าเรียนในชั้นนิติศาสตรมหาบัณฑิตนี้ รวมทั้งเป็นกำลังใจแก่ผู้เขียนโดยเสมอมา

ท้ายที่สุดนี้ หากสารนิพนธ์ฉบับนี้ได้มีคุณประโยชน์ต่อสังคม รวมทั้งเหล่าสรรพสัตรีบ้าง ผู้เขียนก็ขอมอบบุญกุศลดังกล่าวให้แก่บุคคลที่กล่าวมาแล้วทั้งสิ้น รวมไปถึงเหล่าสรรพสัตรีทั้งหลายด้วย โดยถ้าสารนิพนธ์ฉบับนี้ได้มีข้อบกพร่องประการใด ผู้เขียนขอน้อมรับและขออภัยไว้ ณ ที่นี้ด้วย

ธัญพงศ์ แวสง่า
มหาวิทยาลัยศรีปทุม
พ.ศ. 2559